EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 11. 9. 2024
COM(2024) 400 final

SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU A RADE

o rokovaniach, ktoré Komisia uskutočnila v oblasti vývozných úverov v zmysle nariadenia (EÚ) č. 1233/2011

1. Úvod

V prílohe I k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1233/2011 zo 16. novembra 2011 o uplatňovaní určitých usmernení v oblasti štátom podporovaných vývozných úverov a o zrušení rozhodnutí Rady 2001/76/ES a 2001/77/ES[1] sa stanovuje, že Európska komisia podáva Európskemu parlamentu správy o rokovaniach o štátom podporovaných vývozných úveroch. Táto správa sa týka obdobia od septembra 2016 do konca roka 2023.

Od konca 70. rokov 20. storočia je **Dohoda OECD o štátom podporovaných vývozných úveroch** (ďalej len „dohoda“) hlavným fórom pre medzinárodné pravidlá týkajúce sa vývozných úverov[2]. Okrem všeobecných pravidiel transakcií v oblasti vývozných úverov obsahuje dohoda aj „sektorové dohovory“ zahŕňajúce osobitné pravidlá financovania pre konkrétne priemyselné sektory a typy činností. Počas obdobia, na ktoré sa vzťahuje táto správa, sa dohodla **modernizácia dohody** (vrátane zosúladenia jej pravidiel s cieľom lepšie podporovať klimatické ciele Parížskej dohody), pričom tento proces sa začal v roku 2020 a úspešne sa dokončil v roku 2023. Okrem toho sa účastníci dohody v roku 2021 dohodli na **ukončení štátnej podpory vývozných úverov pre uhoľné elektrárne**.

Mimo OECD sa hlavné rokovania konali v rámci **medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery** (ďalej len „IWG“), ktorej súčasťou sú zároveň krajiny OECD aj hlavné rozvíjajúce sa hospodárstva. Rokovania, ktoré sa pôvodne začali v roku 2012, počas sledovaného obdobia pokračovali, ale v roku 2020 boli pozastavené z dôvodu nedostatočnej zhody na základných otázkach.

2. Vývoj v OECD počas sledovaného obdobia

Tvorba predpisov

Najdôležitejšie rokovania o tvorbe predpisov počas sledovaného obdobia sa týkali: dohody o modernizácii dohody a o jej ďalšom zosúladení s klimatickými cieľmi v júli 2023 a dohody o zákaze štátnej podpory vývozných úverov a viazanej pomoci pre vývoz nových uhoľných elektrární a vývoz zariadení do existujúcich elektrární v októbri 2021. Ďalším dôležitým vývojom počas sledovaného obdobia bolo začatie preskúmania zákazu uhlia v roku 2022, reforma ustanovení dohody o miestnych nákladoch a komerčnej referenčnej úrokovej sadzby (ďalej len „CIRR“). Ďalej sa uvádza aj celý rad ďalších zmien dohody.

i) Modernizácia dohody a rozšírenie rozsahu pôsobnosti sektorového dohovoru o zmene klímy

Po prvom návrhu EÚ v novembri 2019 sa účastníci dohodli na spoločnom rámci rokovaní o modernizácii dohody v novembri 2020. Technické rokovania sa začali v novembri 2020 a konečná dohoda sa dosiahla v marci 2023.

Modernizácia, ktorá nadobudla platnosť 15. júla 2023, umožňuje dlhšie lehoty splatnosti až do 22 rokov v prípade transakcií šetrných ku klíme a až do 15 rokov v prípade väčšiny

[1] Ú. v. EÚ L 326, 8.12.2011, s. 45.

[2] V súčasnosti má dohoda 11 účastníkov: Austrália, Kanada, EÚ, Japonsko, Kórea, Nový Zéland, Nórsko, Spojené kráľovstvo, Švajčiarsko, Turecko a Spojené štáty.

ostatných transakcií. Všetky krajiny podliehajú rovnakým pravidlám v oblasti maximálnych lehôt splatnosti (bez rozdielu medzi krajinami kategórie I a kategórie II). V modernizovanej dohode sa takisto poskytuje väčšia flexibilita v profile splácania (t. j. štruktúra podmienok splácania, ktorá zahŕňa frekvenciu, veľkosť a spôsob splácania istiny a platby úrokov), pričom sa vyžaduje silná transparentnosť. Okrem toho sa minimálne poistné sadzby za úverové riziko, ktoré sú agentúry na podporu exportu povinné účtovať za svoje poistné krytie, znižujú (maximálne o 15 %) pri transakciách s dlhšími lehotami splatnosti. Z hlavného textu dohody sa vypustili sektorové dohovory v oblasti železničnej infraštruktúry a finančnej štruktúry projektu, keďže sa stali zbytočnými, pretože boli menej flexibilné než všeobecné pravidlá dohody.

Účastníci okrem toho **rozšírili rozsah pôsobnosti sektorového dohovoru o zmene klímy** s cieľom začleniť projekty súvisiace s environmentálne udržateľnou výrobou energie, so zachytávaním, s ukladaním a prepravou CO_2, prenosom, distribúciou a uskladňovaním energie, čistým vodíkom a amoniakom, nízkoemisnou výrobou, dopravou s nulovými a nízkymi emisiami a nerastmi a rudami pre čistú energiu. Tento vývoj pomôže zvýšiť vplyv financovania vývozu v úsilí zabezpečiť klimatické ciele a splniť záväzok Parížskej dohody, a to zabezpečiť súlad finančných tokov s cestou k nízkym emisiám skleníkových plynov a rozvoju odolnému proti zmene klímy.

V rámci modernizácie dohody sa takisto preformuloval **sektorový dohovor v oblasti lodí** a stal sa samostatným sektorovým dohovorom. (Poznámka: diskusie o reforme sektorového dohovoru v oblastí lodí sa začali v marci 2024.)

ii) Zákaz podpory uhoľných elektrární

V júni 2021 EÚ na zasadnutí účastníkov dohody predložila svoj návrh na preskúmanie sektorového dohovoru v oblasti projektov výroby elektriny spaľovaním uhlia (predtým príloha VI k dohode) s cieľom zakázať štátom podporované vývozné úvery alebo viazanú pomoc pre uhoľné elektrárne, dodávky zariadení pre tieto elektrárne a súvisiace činnosti, ako je ťažba a preprava výhrevného uhlia. Ďalšie rokovania prebehli na mimoriadnom zasadnutí účastníkov, ktoré sa konalo virtuálnou formou 15. septembra 2021. Účastníci dosiahli konsenzus v októbri 2021 pred konferenciou OSN o zmene klímy v roku 2021 (COP 26). Výsledok prispieva k plneniu ambícií Únie dosiahnuť ciele Parížskej dohody o zmene klímy.

Dohodnutý text, ktorý tvorí článok 6 dohody, obsahuje okamžitý zákaz štátom podporovaných vývozných úverov alebo viazanej pomoci pre vývoz nových uhoľných elektrární a dodávku zariadení pre existujúce elektrárne. Stanovuje sa aj niekoľko výnimiek. Povoľuje sa poskytovanie podpory pre elektrárne, ktoré využívajú zariadenia na účinné zachytávanie, využívanie a ukladanie oxidu uhličitého (ďalej len „CCUS“) alebo na úpravy existujúcich uhoľných elektrární nainštalovaním CCUS, na základe prahovej hodnoty emisií 350 metrických ton CO_2 na GWh (alebo podobných vhodných kritérií uvedených v triede projektu B, type 1 dodatku 1 k sektorovému dohovoru o zmene klímy). Druhá výnimka umožňuje, aby sa podpora vývozných úverov pre zariadenia na znižovanie znečisťovania alebo emisií využívala aj v existujúcich elektrárňach, a to za predpokladu, že sa tým nepredĺži životnosť elektrárne ani nezvýši jej kapacita. V novom článku 6 sa napokon stanovuje, že v prípade, že by sa v budúcnosti vyvinuli účinné technológie na znižovanie emisií CO_2 bez CCUS, účastníci sa môžu na základe konsenzu rozhodnúť, že podporu na ne nepovolia.

Novým článkom 6 sa nahrádza sektorový dohovor v oblasti projektov výroby elektriny spaľovaním uhlia, ktorý bol z dohody vypustený.

iii) Začiatok preskúmania článku 6

Na základe nového článku 6 a v kontexte rozšírenia rozsahu pôsobnosti sektorového dohovoru o zmene klímy predložila EÚ účastníkom v júli 2022 prvý diskusný dokument o preskúmaní článku 6 dohody s cieľom začleniť všetky fosílne palivá (vrátane činností ťažby a prepravy výhrevného uhlia, činností prieskumu, výroby, prepravy, skladovania, rafinácie, distribúcie surovej ropy a zemného plynu pre energetický sektor a výroby energie bez znížených emisií). V novembri 2023 nasledoval návrh, v ktorom sa uviedlo viac informácií o prístupe. V návrhu EÚ sa stanovuje zákaz s obmedzenými výnimkami, ktorý podlieha silnému mechanizmu transparentnosti a požiadavke zverejňovať každú pokračujúcu podporu s odôvodnením jej poskytovania. Týmto návrhom by sa zo sektorového dohovoru o zmene klímy takisto vylúčili všetky projekty založené na fosílnych palivách. V súčasnosti o ňom účastníci diskutujú.

iv) Reforma ustanovení o miestnych nákladoch

EÚ v júni 2019 predložila návrh na zvýšenie maximálnej výšky miestnych nákladov, ktoré by mohli byť podporované podľa pravidiel dohody. Účastníci diskutovali o návrhu v novembri 2019 a v marci a júni 2020, pričom sa dovtedy dosiahol všeobecný konsenzus o zásade zvýšenia flexibility dohody v tejto otázke, ale nie o mechanizme, ktorý pôvodne navrhovala EÚ.

V novembri 2020 EÚ predložila návrh kompromisu, v ktorom navrhla zvýšiť maximálnu úroveň podpory miestnych nákladov na 40 % hodnoty vývoznej zmluvy v krajinách kategórie I a 50 % hodnoty vývoznej zmluvy v krajinách kategórie II pre všetky sektory (okrem sektorových dohovorov v oblasti letectva a lodí) a zachovať nezmenené požiadavky na predchádzajúce oznámenie pri miestnych nákladoch presahujúcich 15 % hodnoty vývoznej zmluvy. Účastníci neformálne súhlasili s návrhom vypustiť osobitné ustanovenia o miestnych nákladoch obsiahnuté v sektorovom dohovore vzťahujúcom sa na projekty v oblasti obnoviteľných zdrojov energie, zmierňovania zmeny klímy a adaptácie na ňu a vodného hospodárstva a zaviesť doložku o preskúmaní, ktoré by sa malo uskutočniť tri roky po nadobudnutí platnosti nových ustanovení o miestnych nákladoch. Tieto zmeny formálne schválili všetci účastníci na základe písomného postupu v roku 2021.

v) Reforma CIRR

Rokovania o reforme sa začali na 15. zasadnutí technických odborníkov účastníkov v marci 2017. Po dlhom rade technických rozhovorov účastníci 15. júla 2021 formálne schválili znenie reformy CIRR, ktoré sa začalo uplatňovať od 15. júla 2023.

Dohoda obsahuje revidovanú metodiku na stanovenie základných sadzieb (s použitím ôsmich splatností štátnych dlhopisov namiesto troch či dokonca jednej predtým), harmonizovaný výpočet CIRR medzi rôznymi sektorovými dohovormi (okrem sektorových dohovorov v oblasti lodí a letectva, ktoré majú samostatnú metodiku pre CIRR) a zavedenie pravidiel fixácie sadzby CIRR pred podpisom finančnej zmluvy. Preskúmaním sa takisto stanovil povinný poplatok za záväzok pre priamych veriteľov.

Z dôvodu ukončenia používania referenčnej úrokovej miery LIBOR v roku 2021 sa okrem toho znemožnilo využívať novo dohodnutú metodiku na výpočet novej marže CIRR (polovica trojmesačného priemeru výnosov dennej päťročnej swapovej úrokovej sadzby + 80 bázických bodov). Na riešenie tejto otázky sa účastníci v kontexte rokovaní o modernizácii v roku 2023 dohodli na dočasnej pevnej marži 100 bázických bodov, kým sa nestanovia nové pravidlá, prípadne do 14. júla 2024. V novembri 2023 sa odborníci dohodli na predĺžení platnosti dočasnej marže o jeden rok (t. j. do 14. júla 2025).

vi) Spoločné stanovisko

Nepriaznivý hospodársky vplyv pandémie ochorenia COVID-19 mal vplyv aj na rozvoj pravidiel dohody, o čom svedčí prijatie spoločného stanoviska v oblasti i) odkladu splácania v rámci sektorového dohovoru v oblasti letectva v roku 2021 a ii) zníženia akontácie v roku 2021 aj v roku 2023.

- Odklad splácania v oblasti letectva

Vo februári 2021 EÚ predložila sekretariátu OECD návrh spoločného stanoviska s cieľom zmierniť závažný vplyv zdravotnej krízy spôsobenej pandémiou COVID-19 na európske civilné letectvo. V spoločnom stanovisku sa navrhlo umožniť účastníkom sektorového dohovoru v oblasti letectva dočasne podporiť svojich výrobcov civilných lietadiel, ktorých činnosť bola ohrozená krátkodobými problémami s likviditou, ktorým čelili prevádzkovatelia a kupujúci nových lietadiel a motorov v dôsledku obmedzení medzinárodnej dopravy v súvislosti s pandémiou. Účastníci prijali spoločné stanovisko, ktoré nadobudlo platnosť 12. marca 2021. Vzťahovalo sa na obdobie od 1. novembra 2020 do 31. októbra 2021.

- Zníženie akontácie

Účastníci sa 5. novembra 2021 dohodli na spoločnom stanovisku, pokiaľ ide o zníženie minimálnej akontácie požadovanej od kupujúcich v transakciách podľa pravidiel dohody. Účastníci potvrdili opatrenie ako naliehavý a výnimočný krok potrebný v reakcii na hospodársky pokles v dôsledku zdravotnej krízy spôsobenej pandémiou COVID-19. Spoločné stanovisko z roku 2021, ktoré bolo pôvodne v platnosti do 4. novembra 2022, sa predĺžilo na ďalší rok a jeho platnosť sa teda skončila 4. novembra 2023. Na podobnom spoločnom stanovisku z dôvodu zvýšených úrokových sadzieb a pokračujúcich inflačných tlakov sa účastníci dohodli v decembri 2023 a bude v platnosti jeden rok.

vii) Ďalší vývoj v oblasti tvorby predpisov

Počas sledovaného obdobia sa upravilo niekoľko lehôt v súvislosti s preskúmaním rôznych sektorových dohovorov. V roku 2021 sa lehota na preskúmanie sektorového dohovoru v oblasti jadrovej energie zmenila na koniec roka 2023 a tri lehoty týkajúce sa sektorového dohovoru v oblasti železničnej dopravy (lehota na preskúmanie, doložka o ukončení platnosti, zmena požiadavky na syndikovanie pre transakcie v krajinách OECD s vysokými príjmami) sa v roku 2021 presunuli na koniec roka 2023 (poznámka: sektorový dohovor v oblasti železničnej dopravy sa vypustil ako súčasť modernizácie, pozri nižšie). Lehota týkajúca sa doložky o ukončení platnosti v rámci sektorového dohovoru o zmene klímy vzťahujúcej sa na

dodatok III (kritériá oprávnenosti pre projekty v oblasti adaptácie na zmenu klímy) sa napokon predĺžila o jeden rok do 31. decembra 2021.

K ďalšiemu vývoju počas sledovaného obdobia došlo, keď sa v roku 2017 do dohody začlenila aj dohoda o poistných sadzbách pre krajiny podliehajúce trhovým referenčným hodnotám. V novembri 2016 sa účastníci dohodli na tomto novom súbore pravidiel pre krajiny s poistnými sadzbami za úverové riziko, v ktorých je financovanie zo súkromného trhu všeobecne dostupné (t. j. krajiny podliehajúce trhovým referenčným hodnotám).

Počas sledovaného obdobia účastníci ďalej schválili dvojročné predĺženie Dohody o transparentnosti neviazaných úverov ODA, ktorá pôvodne nadobudla platnosť v roku 2005. Naposledy k tomu došlo v roku 2022, keď bola dohoda predĺžená do decembra 2024, keď predbehne diskusia o tom, či bude dohoda trvalá alebo predĺžená na dlhšie obdobie.

Noví účastníci

Počas sledovaného obdobia sa účastníkmi dohody stalo Turecko (november 2018) a Spojené kráľovstvo (jún 2021), čím celkový počet vzrástol na 11. Spojené kráľovstvo sa stalo aj účastníkom sektorového dohovoru o vývozných úveroch pre civilné lietadlá (sektorový dohovor v oblasti letectva).

Turecko v septembri 2017 požiadalo o to, aby sa mohlo stať účastníkom dohody. Jeho účasť na dohode bola schválená v novembri 2018 s okamžitou platnosťou. Spojené kráľovstvo bolo účastníkom dohody, ako aj sektorového dohovoru v oblasti letectva od ich vzniku prostredníctvom členstva v Európskej únii. Po jeho vystúpení z Európskej únie 31. januára 2020 sa jeho účasť skončila. Na zasadnutiach účastníkov dohody a sektorového dohovoru v oblasti letectva v období od marca 2020 do marca 2021 sa Spojené kráľovstvo zúčastňovalo ako pozorovateľ. Spojené kráľovstvo sa stalo účastníkom dohody, ako aj sektorového dohovoru v oblasti letectva v júni 2021.

3. Medzinárodná pracovná skupina pre vývozné úvery:

Súvislosti

Medzinárodná pracovná skupina pre vývozné úvery vznikla v roku 2012 ako fórum na dialóg medzi OECD a poskytovateľmi štátom podporovaných vývozných úverov krajín mimo OECD s cieľom dohodnúť sa na novom súbore mnohostranných pravidiel vo forme „usmernení“. Do medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery patrí 18 členov (vtedajších desať účastníkov Dohody OECD o štátom podporovaných vývozných úveroch – ďalej len „dohoda OECD“)[3], ako aj Brazília, Čína, India, Indonézia, Izrael, Južná Afrika, Malajzia a Ruská federácia. Rada schválila účasť EÚ na diskusiách medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery 26. novembra 2015[4].

Napriek dvadsiatim rokovacím zasadnutiam medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery nedošlo v období od roku 2012 do roku 2019 k dostatočnému pokroku. Prevládali veľké rozdiely v základných štrukturálnych otázkach, ako je stupeň transparentnosti potrebný

[3] Austrália, EÚ, Japonsko, Kanada, Kórea, Nórsko, Nový Zéland, Švajčiarsko, Turecko a USA.
[4] https://www.consilium.europa.eu/media/23017/st14376-fr15.pdf.

na preukázanie súladu s prípadnými pravidlami, ako aj rozsah ich uplatňovania. Nakoniec to viedlo k tomu, že sa EÚ a skupina ďalších členov medzinárodnej skupiny pre vývozné úvery rozhodli 19 novembra 2020 prerušiť svoju účasť na technických rokovaniach[5]. Hoci je prerušenie dočasné, do dnešného dňa neboli splnené podmienky, aby mohlo dôjsť k obnoveniu činnosti.

Počas sledovaného obdobia sa uskutočnilo deväť oficiálnych technických zasadnutí medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery: v Brazílii v roku 2016, vo Washingtone DC a Pekingu v roku 2017, v Ríme, Haagu a Luxemburgu v roku 2018 a v Osle, Bukurešti a Brazílii v roku 2019.

Generálny tajomník medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery a pracovné skupiny

Členovia medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery vymenovali generálneho tajomníka s cieľom zaistiť efektívnejší rokovací proces a určiť neutrálneho sprostredkovateľa. Michal Ron z Talianska prevzala svoje povinnosti 1. septembra 2017 na obdobie troch rokov. Členovia sa takisto dohodli na jej nástupcovi od roku 2020, ktorým sa stal Jian-Ye Wang z Číny.

Na uľahčenie prípravy technických diskusií medzi plenárnymi zasadnutiami medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery sa zriadilo niekoľko pracovných skupín v týchto oblastiach: maximálna štátna podpora a akontácia, miestne náklady, maximálne lehoty splatnosti a profil splácania, výmena informácií, rozsah pôsobnosti, cenotvorba a úrokové sadzby. Samostatné diskusie sa začali aj v oblasti lodí.

Rokovaniami sa dosiahla určitá zhoda na mnohých technických otázkach. Napríklad na 17. zasadnutí medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery v Luxemburgu sa dosiahol v diskusiách o maximálnej štátnej podpore postupný pokrok, keď strany schválili vymedzenie pojmov „hodnota vývoznej zmluvy“, „cena vývoznej zmluvy“ a „hodnota obchodnej zmluvy“. Na 20. zasadnutí medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery v septembri 2019 v Brazílii strany zaznamenali určitú zhodu v oblasti maximálnych lehôt splatnosti a projektového financovania. Okrem toho sa pri diskusiách o lodnej doprave zistila čiastočná zhoda na takých prvkoch, ako je spolufinancovanie so súkromným sektorom, začiatočný bod splácania úveru a oprávnené náklady na štátnu podporu. V žiadnej z týchto oblastí však nebolo možné dosiahnuť dohodnuté výsledky v plnej miere.

Delegácie navyše v zásade nedokázali v rokovaniach dosiahnuť zmysluplnú zhodu na základných otázkach. Týkali sa otázky, ako zabezpečiť transparentnosť podmienok ponúkaných pri transakciách v oblasti vývozných úverov s cieľom preukázať súlad s usmerneniami, otázky, či majú dostatočne široký rozsah pokrytia, ako aj potreby záväzku dodržiavať medzinárodné normy pre udržateľnosť dlhovej služby. Napriek intenzívnym rokovaniam, ako aj tvorivému a úprimnému úsiliu generálnej tajomníčky o dosiahnutie kompromisu bolo od druhého polroku 2019 jasné, že nie je možné dosiahnuť konsenzus na týchto otázkach.

Prvýkrát sa o neschopnosti účastníkov dosiahnuť kompromis na technickej úrovni, pokiaľ ide o základné otázky, hovorilo na 19. zasadnutí medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné

[5] https://policy.trade.ec.europa.eu/news/eu-and-10-other-members-suspend-participation-negotiations-international-working-group-export-2020-11-19_sk.

úvery v Bukurešti v roku 2019. EÚ okrem iného zdôraznila potrebu posunúť diskusiu z technickej na politickú úroveň s cieľom pokúsiť sa prekonať túto bezvýchodiskovú situáciu. Ďalšie neformálne diskusie v septembri v Brazílii nepriniesli žiadny pokrok. Rada Európskej únie 21. januára 2020 túto situáciu vzala na vedomie.

Zasadnutie medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery na vysokej úrovni

Nasledujúce zasadnutie medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery sa konalo 10. júla 2020 na úrovni zástupcov ministrov (generálnych riaditeľov) s cieľom diskutovať o tom, ako by sa dali prekonať zásadné rozdiely v záujme odblokovania technických rokovaní. Pred zasadnutím došlo k pokusom dohodnúť sa na spoločnom komuniké, ktorým by sa podporila cesta vpred v základných otázkach. Nepodarilo sa však dospieť ku kompromisu ani prostredníctvom komuniké, ani na samotnom zasadnutí.

V dôsledku toho skupina členov medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery – Austrália, Brazília, Európska únia, Japonsko, Kanada, Kórea, Nový Zéland, Nórsko, Spojené štáty americké, Švajčiarsko a Turecko – prerušila účasť na technických rokovaniach medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery. Títo členovia vydali verejné vyhlásenie k tejto situácii 19. novembra 2020.[6] Vo vyhlásení uviedli, že „po ôsmich rokoch konzultácií zostáva stanovisko členov medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery značne rozdielne, pokiaľ ide o záväzky týkajúce sa […] základných otázok“. Ďalej uviedli, že signatárski členovia nedokázali „odôvodniť ďalšiu účasť na technických rokovaniach medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery, pokiaľ členovia neprijmú potrebné záväzky na vysokej úrovni, ktoré umožnia obnovenie technických rokovaní“.

Signatári vyhlásenia však jasne vyjadrili, že „počas tohto pozastavenia ďalších technických rokovaní zostávajú naďalej otvorení zváženiu presvedčivých návrhov členských vlád medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery na diskusiu na úrovni zástupcov ministrov, najmä pokiaľ ide o transparentnosť“. Oznámili aj to, že sú v budúcnosti ochotní zvážiť, či sú vhodné podmienky na obnovenie rokovaní, ako aj zvážiť účasť na novom zasadnutí medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery na vysokej úrovni zástupcov ministrov, ak si to vyžiadajú okolnosti.

Komisia a Rada v tejto súvislosti každoročne na konci roka 2021, 2022 a 2023 posúdili, či došlo k nejakému vývoju, ktorý by odôvodnil nové zasadnutie na vysokej úrovni s cieľom diskutovať o možnej opätovnej aktivácii medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery. Pri každom z týchto preskúmaní sa dospelo k záveru, že neboli splnené potrebné podmienky, a najmä to, že žiadna z členských vlád medzinárodnej pracovnej skupiny pre vývozné úvery nepredložila žiadny návrh v súvislosti so žiadnou zo základných otázok. Ďalšie preskúmanie je naplánované na koniec roka 2024.

Komisia bude Európsky parlament náležite informovať o novom vývoji.

[6] https://policy.trade.ec.europa.eu/news/eu-and-10-other-members-suspend-participation-negotiations-international-working-group-export-2020-11-19_sk.